

съдържаваше една прозба за десетъ таланта, на това искусство Александръ много се зачуди, и хвана да се смѣе, като му даде и паритѣ. На това врѣме царь Дарий прати до Александра едно писмо и приятели за да го помолятъ да въсприеме отъ него десетъ хиляди таланта ¹⁾, и да распусни робитѣ, да земи още и всичката оная страна, която се пада отъ самъ Ефрата, да се жени съ една отъ дъщеритѣ на Дария и да му ъжде всякой пхтъ приятель и съюзникъ. Тѣзи нѣща Александръ съобщи на свойтѣ си приятели; тогазъ Парменионъ му рече тѣй: „Ако азъ бѣхъ Александръ щѣхъ да въсприема тѣзи нѣща.“ А той рече: „И азъ ако бѣхъ билъ Парменионъ щѣхъ да склона на това.“ На Дария обаче, писа че, ако склонеше да отиде при него щѣше да приеме много добъръ приемъ, ако ли не тогазъ той щялъ де отиде при Дария.

682 § 30. Но не слѣдъ дълго врѣме и Дарий се раская за това, когато жена му бѣше умрѣла по причина на ражданието си, а доста сеоскърби че се лиши отъ най милото и любезното си нѣщо. И погрѣбе Дарий жена си съ много голѣма слава и всликоление безъ да пощада нищо относително разносиктѣ за погрѣбението. А извѣстието за смъртта на царицата бѣше тѣй: Случи се щото единъ отъ царскитѣ скопци на Дария, който слугуваше на царската фамилия на Дария нареченъ Тирей, и който бѣше хванатъ робъ заедно

1). Т. е, 60.000.000 лева тогавашни парв.